

कपीत

क्रिकानयोः समयः शुभमशुभं वा हृदि जातं सङ्ख्यं परस्परं कथनीयमिति । अथ कदाचित् राजा तावभ्युपेत खसुता तदाराधनाय नियोजितवान् । अथ गच्छति काले नारदस्तु कन्दर्प-बाणवशः राजदुहितरि मनो निदधे । धर्म-विदपि नारदः व्रीडमानः तीव्रमिदं मनोभावं भागिनेयाय न श्रंसं । भागिनेयः पर्वतिलु इङ्गितादिभिर्मातुलं कामार्त्तं वीक्ष्य समयभङ्गादति-क्रुद्धः “इयं नृपसुता तव भार्या भविष्यति त्वमपि वागरमुत्तिष्ठरोऽत्र विचरिष्यति” इति तं शप्त-वान् । एतच्छापात् खलु नारदो वागरमुख आसीत् इति पौराणिकी कथा अत्र अनुसन्धेया ॥ विस्तृतिस्तु महाभारते शान्तिपर्वणि ३० अध्याये द्रष्टव्या ॥

कपिवक्षी, स्त्री, (कपिरिव कपिलोमसदृशी वक्षी) । गजपिप्पली । इत्यमरः । १ । ५ । १६ ॥

कपिशः पुं, (कपिः वर्षाविशेषः अस्वस्य कपिनामा-स्यान्ति वा कौमादित्वात् शः) । श्यावः । ह्यण-धीतमिश्रितवर्णः । तद्युक्ति चि । इत्यमरः १ । ५ । १६ ॥ (यथा, रघुः १२ । २८ ।

“सन्ध्याभ्रकपिशस्तस्य विराधो नाम राक्षसः । अतिलुन्मार्गमादेवं रामस्येदोरिव ग्रहः” ॥

सर्व्ववर्णमयत्वात् शिवः । यथा, महाभारते १३ । शिवसहस्रनामकीर्त्तने १७ । ६७ ।

“कपिशः कपिशः युक्तः आयुश्चैव परोऽपरः” ॥ सिद्धकनाम गन्धद्रव्यम् । इति मेदिनी ।

कपिश्राङ्गनः, पुं, (कपिशं अङ्गनं कपिशयुक्तं अङ्गनं वा यत्र । अङ्गनस्य ह्यणवर्णतया तस्य श्वेतवर्णत्वाच्च एवमुच्यते) । शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कपिश्रापुत्रः पुं, (कपिश्रायाः मदोन्मत्तायाः पिश्रायाः पुत्रः) । पिश्राचः । इति शब्दमाला ॥

कपिश्री, स्त्री, (कपिश्र इति वर्षावाचितया ङीष्) । माधवी । मदिरा । इति मेदिनी जटाधरश्च ॥ (हलायुधमतोऽस्य कौवत्वमपि दृश्यते) ॥

कपिश्रीका, स्त्री, (कपिश्र + स्वार्थे वाङ्मलात् इङ्कन् टाप् च) । मदिरा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कपिश्रीर्ष, स्त्री, (कपीनां प्रियस्थानं श्रीर्षं वृक्ष-प्राकारादीनां शिर्षदेशे एव कपिप्रियत्वात् प्रति-ष्ठः । प्राकपार्थिवादित्वात् समासः) । प्राकारा-ग्रम् । तत्पर्यायः । खोडकश्रीर्षकम् २ क्रयश्रीर्षम् ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कपिश्रीर्षकं, स्त्री, (कपीनां श्रीर्वर्षवत् कायति प्रकाशते । कै + कः) । हिङ्गुलम् । इति शब्द-चक्रिका ॥ (हिङ्गुलशब्देऽस्य गुणादयो व्याख्याः) ॥

कपीकच्छुः, पुं, (कपिकच्छुरिति संघायां वा दीर्घः) । कपिकच्छुः । इति शब्दरत्नावली ॥

कपीण्यः, पुं, (कपिभिर्वागैरितिप्रियत्वात् इण्यते पूज्यते । कपि + यञ् + कप्) । स्त्रीरिकावृक्षः । इति जटाधरः ॥ (रामचन्द्रः । इति व्युत्पत्त्यर्थः) ॥

कपीतः, पुं, (कं जलं तपुस्यश्वेतवर्णं अपि इतः प्राप्तः अपेरल्लोपः । यदा कपिभिरितः प्रियत्वेन प्राप्तः) । श्वेतवृक्षावृक्षः । इति रत्नमाला ॥

कपोत

कपीतनः, पुं, (कपीनां ईं लक्ष्मीं तनोति विस्तारय-तीति । कपि + ईं + तन् + पञ्चाद्यच् । कपीनां कपेर्वर्णस्य वा तनः । अन्येषामपीति । ई । ३ । १३७ । दीर्घः) । आस्नातकवृक्षः । गर्दभाखटवृक्षः । शिरीषवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । २७ ॥ अन्यत्य-वृक्षः । इति मेदिनी । गुवाकवृक्षः । विष्णवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ (आस्नातकशब्दे शिरीष-शब्दे अन्यत्यशब्दे विष्णवृक्षे चास्य गुणादयो ज्ञातव्याः) ॥

कपीन्द्रः, पुं, (कपिश्चासौ इन्द्रश्चेति कपिरिन्द्र इव इति वा) । हनुमान् । इति शब्दरत्नावली ॥ (कपीनां वागराणामिन्द्रः । सुग्रीवः । वाजी । इति रामायणम् ॥ विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । विष्णुसहस्रनामकीर्त्तने १४६ । ६६ ।

“शरीरभूतभृदोक्ता कपीन्द्रो भूरिदक्षिणः” ॥ कपीष्टः, पुं, (कपीनां इष्टः प्रियः) । राजादनीवृक्षः । कपित्यः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कपित्यशब्देऽस्य गुणादय उक्ताः) ॥

कपोतः, पुं, (को वायुः पोतः गौरिवास्य । यदा कट वर्णे + “कवेरोतच् पञ्च” । उणां । १ । ६३ । इति श्वेतच् + वस्य पञ्च) । गृहकपोतः । पायरा इति भाषा । तत्पर्यायः । कजरवः २ पारावतः ३ । इत्यमरः । २ । ५ । १७ ॥ पारावतः ४ ह्येयः ५ रत्नलोचनः ६ । इति रमसः ॥ गृहकुक्कुटः ७ । यथा,—

“मार्जाररक्षिते दुःखं यादृशं गृहकुक्कुटे” । इति प्रयोगात् इति सारसुन्दरी ॥ (यथा, रामायणे) ५ । ६१ । ४ ।

“अयते हि कपोतेन शत्रुः शरवमागतः । अक्षितश्च यथान्यायं लैख मांसैर्निमन्वितः” ॥ वनकपोतः । घुघु इति भाषा । तत्पर्यायः । चित्र-कण्ठः २ । इति मेदिनी ॥ कौकदेवः ३ धूसरः ४ धूमलोचनः ५ दहनः ६ अभिसहायः ७ भीषणः ८ गृहनाशनः ९ । तन्नांसगुणाः । वीर्यवन्-वृद्धिकारिवम् । खादुत्वम् । कपिपित्तानिनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ मधुरत्वम् । शीतत्वम् । कषा-यत्वम् । वातपित्तनाशित्वम् । सार्धपतैकभर्जनेन विरुद्धत्वम् । इति राजवल्लभः ॥

(अस्य गुणान्तरं यथा,—

“पारावतो गुरुः खिण्णो रक्षपित्तनिनापहः । संघ्राही शीतलज्जुः कथितो वीर्यवर्द्धनः” ॥ इति भावप्रकाशः ॥

“कपोतो वृंह्यो बल्यो वातपित्तविनाशनः । तपणः युक्जजनने हितो नृणां वचिप्रदः” ॥ इति चारीतः ॥ कपोतविशेषस्य गुणाः । यथा,—

“गुरुः संलवणः काष्ठाकपोतः सर्व्वदेवहृत्” ॥ इति वाभटः ॥

“कषायमधुराः शीता रक्षपित्तनिवर्हणाः । विपाके मधुराश्चैव कपोता गृहवासिनः ॥ १ ॥ तेभ्यो लघुतराः किञ्चित् कपोता वनवासिनः । शीताः संघ्राह्यश्चैव सख्यं मृदुतराश्च ते” ॥ २ ॥ इति चरकः ॥

कफ

“सर्व्वदेवहरस्तेषां भेदाशौ मण्डूकः । कषायखादुलवयो गुरुः काष्ठाकपोतकः” ॥

इति सुश्रुतः ॥ कपोतकं, स्त्री, (कपोत इव कपोतवर्णवत्कायति प्रकाशते । कै + कः) । सौवीराङ्गनम् । इति राज-निर्घण्टः ॥

कपोतचरणा, स्त्री, (कपोतचरणः चरणाकारो अस्यस्याः) । नलीनामगन्धद्रव्यं । इति जटाधरः ॥ कपोतपालिका, स्त्री, (पालयति इति । पाल रक्षते + कर्त्तरि ण्वल् । कपोतानां पालिका कपोतान् पालयति इति वा कर्मण्यण्) । विटङ्गः । सौधादिप्रान्तकाष्ठादिरचितपक्षिस्थानम् । इत्य-मरः । २ । २ । १५ ॥ पायरा खोप इति भाषा ॥

कपोतपाली, स्त्री, (कपोतान् पालयति इति । पाल कर्मण्यण् ङीप् च । केचित् पाल + अच् गौरादि-त्वात् ङीप्) । कपोतपालिका । इति हलायुधः ॥ (यथा माघे ३ । ५१ ।

“चिक्रंसया कृत्रिमपत्रिपङ्केः

कपोतपालीम् निकेतनानाम्” ॥)

कपोतवज्रा, स्त्री, (कपोतो वज्रते प्रतार्थ्यतेऽनया । वज्र + करणे घञ् कुत्वं टाप् च) । ब्राह्मीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा सुश्रुते ।

“कपोतवज्रामूर्णं हि पिबेदस्त्ररादिभिः” ॥)

कपोतवर्णी, स्त्री, (कपोतस्य वर्णं इव वर्णो यस्याः गौरादित्वात् ङीष्) । सूक्ष्मला । इति राज-निर्घण्टः ॥ (सूक्ष्मलाशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः) ॥

कपोतवाया, स्त्री, (कपोतपाद इव यो वायुः तददा-कारोऽस्याः) । नजिकानामगन्धद्रव्यम् । इति राज-निर्घण्टः ॥

कपोतसारं, स्त्री, (कपोतः कपोतवर्णं इव सारः ह्यण-वर्णो यत्र) । श्वेतोऽङ्गनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ कपोताङ्गुः, स्त्री, (कपोतस्य अङ्गुरिव) । नलीना-मगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः । २ । ४ । २१ ॥

कपोतामः, पुं, (कपोतस्य आभा इव आभाऽस्य) । कपोतवर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ (मूषिकभेदः ।

“मूषिकश्च कपोताभक्त्यैवाद्यादश्च सुरताः” । इति सुश्रुतः ॥)

कपोतारिः, पुं, (कपोतानां अरिः शत्रुः) । श्येन-पक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥

कपोलः, पुं, (कम्पते “कपिगच्छि कटिपटिभ्य चो-लच्” । उणां १ । ६७ । इति श्वेतच् कपि इति निर्देशात् नलोपः । कं सुखं पोलतोति वा पुलमहत्त्वे कर्मण्यण्) । वृक्षतियैकवर्तिधि-भागः । गाल इति भाषा । तत्पर्यायः । गच्छः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६० ॥ गल्लः ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा रघुः । ४ । ६८ ।

“तत्र ह्यवावरोधानां भर्तृषु व्यक्तविक्रमम् । कपोलपाटकादिषु बभूव रघुपेयितम्” ॥)

कफः, पुं, (केन जलेन फलति इति । फल गिष्यसौ “अन्येऽपि” ३ । २ । १०१ । इति डः) । कै शिरसि फलति वा प्राग्वजुः) । शरीरखधानुविशेषः । तत्पर्यायः । श्लेषा २ संघातः ३ सौम्यधातुः ४